

עמ"י 33851/12/16 - מדינת ישראל נגד וואל אבו לבן (עמ"י 33883-12-16, נדיה אבו לבן (עמ"י 33815-12-16)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 דצמבר 2016

עמ"י 33851-12-16 אבו לבן ואח' נ' מדינת ישראל
עמ"י 33815-12-16 מדינת ישראל נ' אבו לבן
עמ"י 33883-12-16 מדינת ישראל נ' אבו לבן
לפני כבוד השופט יחזקאל קינר
העוררת מדינת ישראל

נגד
המשיבים

1. וואל אבו לבן (עמ"י 33815-12-16)
2. נדיה אבו לבן (עמ"י 33883-12-16)

נוכחים:

ב"כ העוררת פקד מאור גורן

ב"כ המשיב 1 עו"ד שוקרי אבו טביק

ב"כ המשיבה 2 עו"ד אורי בן נתן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור האמור בדברי עו"ד בן נתן נמחק הערר שסומן כעמ"י 33851-12-16.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ז, 15/12/2016 במעמד הנוכחים.

יחזקאל קינר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

לפני ערר שהגישה המשטרה על החלטותיו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט אבנון) בהן הורה לשחרר את המשיבים בתנאים שנקבעו על ידו, והכוללים, בין היתר, מעצר בית, לגבי המשיבה 2 (להלן: "המשיבה") עד יום 17.12.16, ולגבי המשיב 1 (להלן: "המשיב") עד יום 18.12.16.

שני המשיבים חשודים במעורבות באירוע ירי שבוצע ביום 12.12.16 בעיר רמלה, ואשר התרחש לאחר אירוע קודם בו התקיים עימות פיזי, בין המשיבה לבין משפחתו של המתלונן אשר נורה באותו אירוע ירי, וזאת בעקבות טענה לגניבת אופניים.

החשד העיקרי המיוחס למשיבה הוא קשירת קשר לביצוע פשע ואילו לגבי המשיב החשד הוא השתתפות באירוע הירי עצמו.

לגבי שני המשיבים מדובר בהארכת מעצר שנייה.

מעצרו של המשיב הוארך ביום 13.12.16 עד היום, ומעצרה של המשיבה הוארך ביום 14.12.16 עד היום, כשערר שהגישה המשיבה נדחה אתמול על ידי בית משפט זה. בהחלטתו ציין בית המשפט (כב' השופט בכור), בין היתר, כי אם יתברר במועד הדיון בבית משפט קמא כי היחידה החוקרת לא התקדמה בחקירתה ככל שהדבר נוגע לפעולות החקירה שנתרו לביצוע, "יהיה בהחלט ראוי לשקול את שחרורה של העוררת בתנאים, על פי שיקול דעתו וחוכמתו של בית משפט קמא".

בדיון שהתקיים היום בעניינה של המשיבה השיב נציג המשטרה כי אין התפתחות כלשהי המחזקת את החשד נגד המשיבה, ובית משפט קמא קבע כי נוכח היעדר התפתחות החשד כלפי המשיבה, נוכח החלטת בית משפט קמא ששחרר קודם לכן את המשיב אשר מיוחסות לו עבירות חמורות יותר, ומאחר שמצא שניתן לקיים את המשך החקירה כשהמשיבה נתונה בתנאים מגבילים פחות מאשר מעצר מאחורי סורג ובריח, הורה על שחרורה של המשיבה בתנאים של מעצר בית מלא בביתה בפיקוח בעלה עד יום 17.12.16 שעה 12:00, הרחקה למרחק שלא יפחת מ-500 מטר מכל מקום בו שוהים המתלוננים למשך 14 יום, איסור יצירת קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מהמעורבים בתיק, למשך 14 ימים וכן התייצבות ככל שתידרש והימנעות משיבוש הליכי חקירה ומשפט.

הטענה העיקרית של המשטרה היא שקיים חשש לשיבוש הליכי חקירה על ידי המשיבה, בין היתר, מאחר שלא התייצבה לחקירה במשטרה, וגם אם היתה הצדקה לכך שעה שהמשיבה אושפזה בעקבות האירוע שנזכר לעיל, הרי לא עשתה כן לאחר ששחררה מבית החולים.

עיינתי בתיק החקירה, בפעולות שבוצעו ובפעולות שיש עוד לבצע, ולא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא.

גם אם קיים חשש כלשהו לשיבוש כטענת המשטרה, ואיני קובע כי כך הדבר, אין מדובר בחשש בעוצמה כזאת שתצדיק הותרתה של המשיבה, שמצבה הבריאותי אינו מן המשופרים, והיא נעדרת עבר פלילי, מאחורי סורג ובריח.

מצאתי מקום לתיקון אחד בתנאי השחרור והוא קביעת מועד סיום מעצר הבית בפיקוח עד יום 18.12.16 שעה 16:00, על מנת להותיר בידי המשטרה את האופציות, ככל שתהיה לה בקשה כלשהי בעניין זה, שכן סיום מעצר הבית נקבע על ידי בית המשפט קמא ליום שבת.

באשר למשיב, ראשית, טען ב"כ המשיב כי הוא נמצא כעת במעצר לא חוקי מאחר שבית משפט קמא הורה על עיכוב ביצועה של החלטת השחרור עד השעה 15:00, ואילו הערר שהגישה המשטרה הוגש רק בשעה 16:30. נציג המשטרה השיב כי נפלה טעות בהבנת החלטת בית משפט קמא, וכי המשטרה חשבה שיש להודיע לבית משפט קמא עד השעה 15:00 על כוונתה להגיש ערר, ואכן מסרה הודעה כזאת לבית משפט קמא, ורק משהוברר לה כי עליה להגיש את הערר עד שעה 15:00 מיהרה והגישה אותו בשעה 16:30.

בהקשר זה אציין כי החלטת בית המשפט בעניין עיכוב הביצוע היא ברורה. עיכוב הביצוע היה עד היום בשעה 15:00 ונקבע כי על המשטרה להודיע עד השעה 13:30 לבית המשפט אם בכוונתה להגיש ערר.

לכן, ובשלב זה לכאורה, צודק ב"כ המשיב בטענתו כי אכן משעה 15:00 מצוי המשיב במעצר לא חוקי.

יש לזכור, עם זאת כי העובדה שאדם נתון במעצר בלתי חוקי אינה מהווה שיקול יחיד ומכריע בהחלטה אם להיעתר לבקשת מעצר מחודשת (ובמקרה זה, ערר המבקש לבטל החלטת שחרור), ובית המשפט אינו רשאי להתעלם מן השיקולים האחרים העומדים ביסוד הבקשה למעצר (ר' בש"פ 1219/12 אלקריץ נ' מדינת ישראל (14.2.12)).

בחנתי אף אני את תיק החקירה ומצאתי, ראשית, כי מתקיים החשד הסביר לכך שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. בחנתי גם את פעולות החקירה שהמשטרה ביקשה לבצע במסגרת בקשת המעצר הראשונה, ובמהלך הדיון שהתקיים היום בבית משפט קמא פירט נציג המשטרה אחת לאחת את הפעולות אשר בחלקן לא בוצעו, בחלקן בוצעו ולא חיזקו את החשד כנגד החשוד ובחלקן החל ביצוען אך לא הסתיים עדיין.

אינני סבור כי מצב החקירה הוא כזה בו לא נעשה על ידי המשטרה דבר על מנת לחקור את החשדות הקיימים נגד החשוד. המשטרה ביצעה פעולות, אמנם לא את כולן. חלק מפעולות אלה לא חיזקו אכן את החשד כנגד המשיב וחלקן עדיין בביצוע ויכול להניב תוצאות. יש לזכור גם כי פרק הזמן שנקצב על ידי בית משפט קמא בהחלטת המעצר לא היה פרק זמן ארוך יחסית. אני סבור גם כי עוצמת החשד הסביר נגד המשיב כפי שעולה מתיק החקירה, מספיקה לא רק להארכת המעצר הראשונה אלא גם להארכת מעצר שנייה, ככל שהמשטרה מבצעת אכן פעולות חקירה ומתקדמת בחקירת התיק, גם אם בשלב זה פעולות אלה אינן מניבות פירות המחזקים את החשד נגד המשיב.

האירוע המיוחס למשיב הוא אירוע חמור המלמד על מסוכנות רבה ולכך יש להוסיף גם כי עיון בגיליון הרישום הפלילי של המשיב הקיים בתיק החקירה מגלה כי קיים למשיב עבר פלילי לרבות בעבירה דומה לעבירה המיוחסת לו עתה ובעבירות אלימות. אף בכך יש לחזק את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, אם ישוחרר ממעצרו בשלב זה.

אינני מתעלם כלל מהשיקול בדמות אותו מעצר בלתי חוקי לכאורה ואילו היו פני הדברים שונים מהאמור עד עתה היתה הכף נוטה באופן מובהק לשחרורו של המשיב ולו בשל כך שמעצר בלתי חוקי מהווה פגיעה קשה בחירותו של אדם.

יחד עם זאת בשוקלי את כלל הנסיבות בעניין זה מצאתי כי לא היה זה נכון לשחרר את המשיב בנסיבות שפורטו לעיל אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד ליום 18.12.16 שעה 14:00.

אם תבקש המשטרה להאריך את מעצרו של המשיב עליה להביאו לבית המשפט קמא לא יאוחר מהשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ז, 15/12/2016 במעמד הנוכחים.

יחזקאל קינר , שופט

הוקלדעלידייליאתעדי